

РЕШЕНИЕ

№ 6183

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-22 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С. Ис. Шекерджийски

при участието на секретаря Вяра Евг. Баева
като разгледа докладваното от С. Ис. Шекерджийски Гражданско дело № 20221100112370 по описа за 2022 година

искове с пр.осн. чл. 405 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД:

Ищецът – **И. Г. Б.**, твърди че на 05.07.2021г. между него и ответника - ЗК „у.“ АД, бил сключен договор за застраховка „Каско на МПС“ за лек автомобил с марка "Ауди" модел „S5“, рег. № *****, с полица № 21001110713.

В срока на валидност на застраховката, около 12:⁴⁵ч. на 29.12.2021г., ищецът установил, че паркираният, около 21:⁰⁰ч. на 28.12.2021г. в гр. София, отстрани на ресторант „Ниагара“, ул. *****, в близост до ул. „Кюстендил“ , автомобил бил отнет противозаконно.

Била образувана щета № 21110010203 от 29.12.2021г. С писмо изх. № 2430422/01.02.2021г. дружество отказало изплащане на застрахователно обезщетение в размер на договорената застрахователна сума, посочена в договора за застраховка и дължима на основание чл. 405, ал. 1, във вр. с чл. 400 от КЗ.

В писмото застрахователят посочил, че при извършена проверка на представените ключове от автомобила в „П.И.А. БГ“ ЕООД, било установено, че единият от тях не съответствал на номера на рамата на застрахования автомобил, и като възпроизвел съдържанието на т. 6.5.20, б. 3; т. 12.3 вр. т. 12.3.8 и т. 12.6 от Общите условия, изразил становище за отказ за изплащане на обезщетение. Какви ключове били проверени в „П.И.А. БГ“ ЕООД, кой и как бил извършил такава проверка, каква информация била извлечена от тези ключове, дали са били оригинали или допълнителни (резервни) не било посочено.

По тази причина моли да се осъди ответникът да му заплати следното:

- сумата от 36 840,39 лева (увеличение на претенцията в о.с.з. от 16.05.2023г.), представляващо неизплатено застрахователно обезщетение за реализиран риск „Кражба на МПС“ (по щета № 21110010203 от 29.12.2021г.); и
- сумата от 3 000 лева, мораторна лихва за забава за периода от 15.01.2022г. до 23.11.2022г.

Претендира още законната лихва и разноски.

Ответникът - ЗК „у.“ АД, оспорва иска:

- не оспорва сключеното застрахователно правоотношение, но счита, че не дължи обезщетение, тъй като било декларирано, че автомобилът има два ключа. Единият от представените ключове обаче бил от друг автомобил; това било нарушение на т. 12.3.8, т. 12.6, т. 6.5.17 и т. 6.5.20, б. Е и 3 от ОУ. Предвид изложеното, ответникът приема, че не бил настъпил застрахователен риск;
- автомобилът не бил deregистриран;
- искът бил завишен; трябвало и да се извадят от сумата и двете незаплатени вноски;
- в последното о.с.з. е наведен и довод за нищожност на договора за застраховка.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 12 и чл. 235, ал. 3 от ГПК, приема за установено следното:

от фактическа страна:

Не се спори, че л.а. е застрахован при ответника. Платени са две вноски. След това той бил отнет противозаконно. В уведомлението е посочено, че ключовете са два (л. 9).

В отговор на извънсъдебното искане за уреждане на щетата е посочено, че единият от ключовете не съответства на рамата на л.а. (л. 12).

Според ОУ на ответника:

- т. 6.5.17.: Когато, при сключване на застраховката и/или в срока на действието ѝ застрахованото лице или негов представител депозират становища, несъответстващи на действителните факти и обстоятелства, които биха попречили на застрахователя да установи, дали настъпило събитие е покрит риск, както и при измама или опит за измама от застрахованото лице или негов представител;
- т. 6.5.20 б. 3: застрахованият или изказват противоречиви или несъответстващи на реалността становища, от които не могат да се установят съществени за риска обстоятелства; б. Е: на застрахователя не са предадени в момента на установяване на кражбата на превозното средство като доказателство всички комплекти ключове и дистанционни устройства, декларирани при сключването на застраховката;

При тази щета, застрахованият следва да представи:

- т. 12.3.8: При кражба или грабеж на цялото МПС – всички налични ключове и дистанционни за сигналноохранителна система.

При някакво неизпълнение в тези хипотези застрахователят може да откаже плащане (т. 12.6 от ОУ).

Депозирани са две заключения на СТЕ, първата от тях оспорена от ищеца и приети от съда, като компетентно изготвени. От тях, както и от разпита на в.л. в о.с.з. от 16.05.2023г., се установява, че:

Данни от разчитането на рамата на процесния автомобил WAUCGAFH9DN005490 в „ЕТКА“: Процесният автомобил е Audi S5 Cabrio 3.0 quattro, произведен на 30.08.2012г. за пазара в САЩ. Кабриолет. Оборудван с шест цилиндров бензинов двигател с мощност 245 Kw (24 клапана). Седем степенна автоматична скоростна кутия за пълноприводен автомобил.

Действителната стойност на процесния автомобил към датата на настъпване на застрахователното събитие е 36 840,39 лева.

При разчитането е установено, че единият ключ е за автомобил „Ауди Q5“ с номер на рама WA1LFAFP1CA021289 с дата на производство 28.07.2011г. От извършената справка в „ЕТКА“ се установи, че автомобил с номер на рама WA1LFAFP1CA021289 е Audi Q5 qu. 2.0, четири цилиндров бензинов двигател с мощност 155 Kw, осемстепенна автоматична скоростна кутия за пълноприводен автомобил. Произведен за пазара в САЩ. Автомобиля е от клас SUV (Sport Utility Vehicle).

Другият ключ при разчитането показва, че е предназначен за автомобил с рама WAUCGAFH9DN005490, която съвпада с данните от талона на процесния автомобил.

От извършеното разчитане на ключовете предоставени на ответника е видно, че единият ключ е програмиран за автомобил с номер на рама WA1LFAFP1CA021289 и с него не може да се отключи процесния автомобил. В паметта на разчетените ключове се съдържат данни за номера на рамата на автомобила, за който са предназначени (програмирани ключовете). Датата на производство на автомобила, моделната година цвета на екстериора на автомобила, цвета на интериора. Нивото на маслото и интервала от километри или дни да предстоящо техническо обслужване. Вида на маслото предвиден от производителя както и капацитета в литри на необходимото масло за зарядка на двигателя. Видно от извършения визуален преглед на двата ключа на гърба на единия има наличие на надпис „S5“.

Трудно може да се забележи разлика по нарезите на ключовете, нарезите са почти идентични. След преглед и заснемане, включително увеличение на снимките, се вижда разлика в наклоните и дължините на тези наклони. Единият ключ е за процесния автомобил излиза номера на рамата. Другият ключ е за съвсем за друг автомобил, т.нар. сулове или Кю петица. Ключ с такъв нарез не би могъл да приведе автомобила в движение. За да бъде приведен в движение автомобилът, ключът трябва да има честоти които да деактивират мобилайзера. Това е система за сигурност, която не позволява да се запали двигателят на автомобила. Относно препрограмирането на такива честоти, ключарите правят ключове, но те взимат ключ ненарязан и по номера на рамата се прави запитване в производителя, съответно „Ауди“, за да се даде точната конфигурация на нарязването, за да се нареже, след

което ключът се програмира към определения автомобил, т.е., програмирането става на самия автомобил, като се слага лаптоп. Тази информация се съдържа в сайтовете на официалните носители и ключарите имат такива информация за това и могат да го направят, но непрограмиран ключ от друг автомобил няма как отвори, да приведе в движение автомобила.

От лицевата страна, където са бутоните за управление двата ключа нямат разлика, като единия от тях видимо е по-износен.

За ключа за Ауди Кю5 излиза, че „данните не са актуални“, там има разминаване в часовете. За Кю петицата, пише че часа на разчитането на ключа е било през 2010г., а автомобилът е 2012г. (кореспонденцията с Porsche.bg е приложена - л. 61-3).

Стойността на необходимия ремонт за възстановяване уврежданията по дек автомобил „Ауди“, рег. № *****, констатирани при сключването на застраховката възлиза на 655,20 лева.

Към заключението е приложен обилен снимков материал.

Освен изложеното в исковата молба, оспорването на ищеца е следното:

Оспорвам подадения отговор, оспорвам документите представени от същия, а именно писмо от „Ауди“ с разпечатки, доколкото не е ясно, какви ключове са предали както на застрахователя, така и за изготвяне на АТЕ (о.с.з. от 16.05.2023г.);

Оспорвам заключението в частта за ключовете, доколкото съм оспорила документите които са представени от ответника, а заключението е изготвено въз основа на тези документи (о.с.з. от 16.05.2023г.);

Моля да се предявят ключовете които са дадени по делото от ответника, за да се установи, дали това са ключовете, които той е предал, тъй като от момента на предаването, всички проверки са правени без ищеца да бъде уведомен.

Да оспорвам това, че те са дали каквито ключове си искат, доверителят ми не е бил уведомяван.

Адв. П. (*той е процесуален представител на ответника*): Моля за оглед, ако съдът прецени може да се направи оглед на ключовете. Моля да запитате ищеца, като му се предяви протокола с който той е предал ключовете на застрахователя, това уведомително писмо от 30.12.21г. и да го попитате, дали той е подписал това уведомително писмо.

Ищеца не оспорва това, че с уведомителното писмо с което е предал ключовете е подписано от него от 30.12.21г. (лично: Не оспорвам, че става въпрос за документа намиращ се на л. 9 от делото).

Въпросът е в това, че ответникът не установява, че е дал за проверка ключовете които дават различна информация. Това трябва да си го установи ответникът, ние не сме уведомявани за нищо. Видно от писмото пише - “ще ви изпратим човек, който ще ви донесе два ключа“!, но два ключа за два различни автомобили ли?, два ключа за този автомобил ли, заснети ли са при предаването от моя доверител тези ключове. Как едно лице което отказва в последствие само на информация която се съдържа в тези веществени доказателства, само си определя какво да даде за проверка? (о.с.з. от 16.05.2023г.).

От второто запитване до Porsche.bg (П.И.А. БГ“ ЕООД) – л. 15-6, се установява, че л.а., предвид номера на рамата, е произведен на 30.08.2012г. за САЩ. Той е претърпял тотална щета на 09.12.2021г. Справката е оспорена от ищеца.

По реда на чл. 176 от ГПК е разпитан ищецът. Изложеното от него може да се цени само в светлината на чл. 175 от ГПК (Решение № 226 от 26.I.1977г. по гр.д. № 1971/76г., I

Г.О.: Обясненията на страната, с които потвърждава свои искания и възражения по делото, са без доказателствена стойност. Признанията на страната на искания и възражения на противната страна са доказателство, което съдът трябва да прецени с оглед и на всички останали доказателства по делото). От тях се установява, че ключовете, с които л.а. е бил закупен, са два. Твърди се, че вторият никога не бил ползван и бил оставен за съхранение при родителите на ищеца. Между двата ключа нямало визуална разлика.

В първото о.с.з. е направено искане за събиране на допълнителни доказателства – гласни такива. Това е сторено и във връзка с експертното заключение: от една страна, с измененията на ГПК (*обн., ДВ, бр. 100/21.12.2010г.*) в ал. 3 на чл. 146 се създаде ново изречение второ, съгласно което, ако в изпълнение на предоставената от съда възможност за становище и ангажиране на доказателства страните не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 от ГПК. С това изменение нормативно се закрепил съществуващото и преди това тълкуване на закона, а и създадената вече съдебна практика (Решение № 549/29.10.2010г., по гр.д. № 56/2010г., на IV г.о.; Решение № 700/06.12.2010г., по гр.д. № 304/2010г., на III г.о., постановени по реда на чл. 290 ГПК), че окончателната преклузия за ангажиране на доказателства от страните по делото не настъпва преди края на първото съдебно заседание, както и, че същата е свързана със служебното изпълнение на задълженията на съда касаещи дадените в доклада указания и разпределяне на доказателствената тежест; от друга – не настъпва преклузия, ако доказателството се събира във връзка с друго такова, ползващо насрещната страна (Р. № 298 от 21.10.2011г. на ВКС, III г.о., по гр.д. № 1663/2010г.). Изложеното е във връзка с довод за обратното на ответника (л. 91, гръб).

Събрани са гласни доказателства – разпитан е св. Г. (показанията ѝ са преценени по реда на чл. 172 от ГПК, тъй като живее на съпругески начала с ищеца). От тях се установява, че единствената кола на приятеля ѝ била открадната. Когато тя ползвала л.а. вземала неговия ключ. От г-н Б. знаела, че има друг при родителите му (в последваната си част показанията са недопустими, тъй като всъщност косвено се разпитва ищецът).

Съдът кредитира показанията в останалата им част, като приема обаче, че са по-скоро ирелевантни.

от правна страна:

Съгласно нормата на чл. 405, ал. 1 от КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. Срокът не може да е по-дълъг от срока по [чл. 108, ал. 1](#) – 3 или 5.

Индивидуализацията на л.а. се извършва чрез номера на рамата (Решение № 99 от 2.11.2009г. на ВКС по т.д. № 70/2009г., I т.о., ТК, докладчик съдията М..К.). Същевременно, от неоспорените данни, съдържащи се в преписката по щета № 10011030118255, образувана въз основа на уведомление на ищеца за противозаконно отнемане на процесния лек автомобил марка БМВ, модел X 5, рег. № М-ВТ 8040, бял на цвят, с номер на рама № WBAFF41090L350107 е видно, че същата марка и модел автомобил и същия номер на рама, но с друг регистрационен номер, е надлежно регистриран в С., а в Германия е надлежно регистриран друг автомобил с рег. № М-ВТ 8040, но с друг номер на рама, различен от посочения като **основен индивидуализиращ белег на лекия автомобил**, за който се претендира застрахователно обезщетение. При

извършеното разследване в рамките на досъдебното производство е констатирано, че обявеният за противозаконно отнет от владението на ищеца лек автомобил, е с регистрационни табели, които не са издадени по съответния ред и от съответните оторизирани за това служби, както и, че с интервенция в номера на рамата е заличен действителният номер, който официално е поставен от производителя на друг автомобил, намиращ се в Република С., но с друг регистрационен номер - DS202DO. **Обективната невъзможност за индивидуализиране на вещта по застрахователната полица, обуславя нищожност на застрахователния договор, който не е породил валидни права и задължения за страните по него.** Затова следва да се направи извод за основателност на своевременното въведеното в процеса възражение за нищожност на договора препятстващо уважаването на исковата претенция с правно основание чл. 208, ал. 1 КЗ (Решение № 95 от 9.07.2015 г. на ВКС по т. д. № 2416/2014 г., II т. о., ТК, докладчик председателят Т.В.). Страна в това производство е застраховател и то по негова касационна жалба. Ситуацията е била идентична с настоящата. Застрахован е л.а. с проблемна номерация на рама, като в досъдебното производство, което се е развило, за разлика от това по процесната кражба, е установено разминаването.

Всъщност позицията на ищеца е житейски нелогична (при установяване на обективната истина, съдът може да си служи и с човешки презумпции - Решение № 400/13.04.55 г., по гр.д. № 1962/55 г., на I г.о.):

- ищецът е закупил луксозен и относително скъп л.а. Ако той е бил внос от САЩ, то нормално би било да се проследи миналото на МПС-о по наличните интернет регистри (безплатни или платени), за да се установи какво точно е придобито;

- нормално е също така, дори и да не се стори първата проверка (вече и без значение дали автомобилът е бил закупен като внесен от САЩ или от Европа), колата, която явно е закупена на старо, да се провери и от официалния вносител (Порше БГ).

Нищо от това не е сторено, тъй като, ако бе сторено би се констатирал проблемът с рамата.

- нормално е, но това вече е и юридическо задължение, при получаване на владението на автомобила от продавача, да се изпробва и вторият ключ (арг. от чл. 194 от ЗЗД). Твърдението на ищеца е че това не било сторено, не може да го ползва и е аргумент, че предадените от него ключове са и проверените. От своя страна ответникът е изпълнил задълженията си (чл. 264, ал. 2 от ЗЗД, приложим по аналогия).

Процесуалният представител на ищеца оспорва няколко неща:

1. че може би ключът представен от ищеца не е предаден на вносителя при изследването му; или

2. че ключът е заменен.

Експертизата (първата ѝ част) е оспорена именно по съображение по т. 1, но не е поискана тройна, тъй като резултат ѝ вероятно би бил идентичен. Следва да се има предвид, че страната е наясно с проблема относно ключовете още преди предявяването на иска.

Ответникът поиска (в първото о.с.з.) да се направи оглед на ключовете, като по разбиранията на решаващия орган, това бе излишно. Това всъщност вече бе сторено, но професионално от експерта. Освен това, както бе посочено по-горе, експертизата съдържа обилен снимков материал – по правната си природа това е веществено доказателствено

средство, което е допустимо (Решение № 1062 от 10.11.1986г. по гр.д. № 655/86г., II г.о. на ВКС; Решение № 136 от 11.04.2011г. по гр.д. № 602/2010г., IV г.о. на ВКС и Р. 1510-77-I). Информацията се събира чрез оглед. Ключовете действително са почти идентични, като ищцовата страна не оспори (в случая това включва процесуален представител, но и присъстващата лично страна), че изображенията отговарят на представените устройства. В тази връзка обаче и формално нелогичното твърдение на ищеца, че всъщност не е ползвал единия от ключовете, което може би би трябвало да насочва към някаква несигурност относно разпознаването;

- нормално е единият от ключовете да се ползва повече, а другият да се съхранява за ситуация на домашно загубване (т.е. временна неяснота къде е основния ключ), намокряне на ключа или падане на батерията му. Не е нормално обаче резервният да се е съхранявал в различно жилище – това до голяма степен обезсмисля ползата от него.

В обикновена ситуация ответникът би следвало да установи, че именно проблемният ключ е предаден от ищеца. Житейски обаче подобна злоупотреба не е характерна за застрахователните дружества, а по-скоро за потребителите, още повече на фона на изложеното по-горе.

Само на това основание искът за главницата, а от там и обусловената претенция, следва да се отхвърлят (според Решение № 44 от 13.04.2021 г. ВКС, ТК, II-о, т.д.: ... с непредставянето от страна на ищеца М. Н. Д. на оригиналния ключ на откраднатия автомобил АУДИ А4 с рег.№ ***** на застрахователя по имуществената застраховка „Пълно каско” и представянето, вместо него, на контактен ключ, на който са записани номер на шаси и фабрично монтиран двигател, които не отговарят на тези, които са били монтирани на откраднатия МПС, са налице пречки за изплащане на застрахователно обезщетение, които са предвидени в уговорки от съдържанието на Общите условия – т.12.3.8 и т. 12.6/, съгласно които при настъпване на този риск, застрахованият следва да представи на застрахователя всички налични ключове и дистанционни управления на сигнално-охранителната система, като в противен случай застрахователят не изплаща обезщетение, както и пречка за това, съгласно уговорката в т.6.5.17 от ОУ, според която: не се изплаща обезщетение и когато от страна на застрахования се заявят факти и обстоятелства, несъответстващи на действителните, което възпрепятства застрахователя да установи дали настъпилото събитие е покрит риск, както и при измама или опит за измама от страна на същия. Хипотезата също е напълно идентична на настоящата).

Отделен е въпросът, че дружеството би следвало да е заснело ключовете към момента на сключване на тази или първата застраховка на л.а. (хипотеза на добра практика).

Възможно е да е имало ценова отстъпка за декларация на два ключа, поради което са посочени два налични.

Втората справка относно рамата, също е оспорена, но отново не е поискана експертиза или проверка в някаква достъпна база данни. Възражението относно валидността на застраховката, предвид посоченото по-долу, не е преклудирано (Решение № 98 от 29.06.2016г. на ВКС по т.д. № 1499/2015г., I т.о., ТК, докладчик съдията К.Н.). Ако се приеме обаче, че дружеството е било длъжно да извърши предварителна проверка, то би била налице преклузия на довода. Сделката не е нищожна от външна страна, което би

означавало, че порокът не може да бъде зачетен, освен, ако не се констатира служебно във връзка с валидно събраните доказателства (арг. и от Тълкувателно решение № 1 от 27.04.2022г. на ВКС по т.д. № 1/2020 г., ОСГТК, докладчик съдията Б.П.).

Номерът на рамата може да се оприличи на ЕГН за човек. От този номер може да се разбере за кой пазар е произведен л.а. и той не може да се дублира. Ако МПС-то, произведено за САЩ, е претърпяло тотална щета, то това, което е откраднато в Р. България, е с пренабити номера.

Ищецът може да е добросъвестен, което се предполага, или да не е. В първия случай той би следвало да предяви претенцията си към продавача, но не и към застрахователя. Л.а. с този номер на рама не е могло да се застрахова в страната, тъй като той не съществува. По-горе бе обърнато внимание на идентичната хипотеза в цитираното решение на ВКС. Ответникът е застраховал л.а. без да проверява рамата му, нещо, което за момента на сключване на договора е излишно. Застрахователят се доверява и то основателно на предположението, че собственикът е проявил грижа за собствената си вещ, а и на администрацията на МВР.

Търговското качество и подготвеността на служителите на дружеството не предполагат проверка на това обстоятелство (проверка на рама), но дори и да се приеме обратното, то това с нищо не променя факта, че откраднатият л.а. не съвпада с този по документацията на производителя.

Застрахователният договор е нищожен поради липса на предмет.

Само за пълнота следва да се посочи, че в обратната хипотеза дължимата за главницата сума би следвало да се редуцира със стойността на двете незаплатени застрахователни вноски и частично със стойността на щетата (ако се приеме, че тя намалява цената на цялата вещ).

по разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищеца се дължат разноски – **5 935,20 лева.**

Минималният размер на възнаграждението, съобразно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е 2 650 лева + 947,23 лева = 3 597,23 лева (за първия иск) + 600 лева (арг. от чл. 2, ал. 5 от наредбата, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2) = 4 197,23 лева + 20 % (ДДС – § 2а) = **5 036,68 лева.**

Предвид фактическата сложност на производството и на основание т. 3 от ТР от 6.11.2013г., т.д. № 6/2012г. (и чл. 2, ал. 9 от наредбата), съдът намира, че не следва да редуцира адвокатското възнаграждение.

Воден от гореизложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **И. Г. Б.**, ЕГН ********* от гр. София, ж.к. „*********“ **ВХ. *******, съд.адр.: гр. София 1434, ул. „*****“, кв. „Симеоново“, тел: *********, чрез адв. **М. Б. Н. – Т.**, от **САК**, срещу **ЗК „у.“ АД**, ЕИК *********, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*********“, съд.адр.: гр. София, бул. *****, чрез адв. **Г. П., Великотърновска АК**, личен номер *********, e-mail: *********, иск с пр.осн. чл. 405 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД за заплащане на:

- сумата от **36 840,39** (тридесет и шест хиляди осемстотин и четиридесет лева и тридесет и девет стотинки) лева, представляващо неизплатено застрахователно обезщетение за реализиран риск „Кражба на МПС“ (по щета № 21110010203 от 29.12.2021г.); и

- сумата от **3 000** (три хиляди) лева, мораторна лихва за забава за периода от **15.01.2022г. до 23.11.2022г.**,

като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, **И. Г. Б.**, ЕГН ********* от гр. София, ж.к. „*********“ **ВХ. *******, съд.адр.: гр. София 1434, ул. „*****“, кв. „Симеоново“, тел: *********, чрез адв. **М. Б. Н. – Т.**, от **САК**, да заплати на **ЗК „у.“ АД**, ЕИК *********, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*********“, съд.адр.: гр. София, бул. *****, чрез адв. **Г. П., Великотърновска АК**, личен номер *********, e-mail: *********, сумата от **5 935,20** (пет хиляди деветстотин тридесет и пет лева и двадесет стотинки) лева, сторени деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____